

fat at Sagen nu ordnes, som den er foreslaaet, en Regents med Kongenavn, ikke en Konges; thi Alle ere dog enige i, ved en Konge at tænke en Mand, som, hvor der skal være en agnatisk Thronfølge, i al Fald paa alle sine Sønner, fødte i ethvert ret lovligt Ægteffab af Fyrsten, forplanter Thronfølgen. Jeg kan i denne Henseende med Hensyn til en Indvending, som man har hentet fra den 37te Artikel i Kongeloven, henholde mig til hvad der imod en saadan Indvending er yttret af en æret Folkethingsmand. Denne Artikels Bestemmelser handle ikke om Arveretten, de høre derimod til de statsretlige Forsatningsnormer, som, ved Siden af alle andre dertil hørende Forrifter i Kongeloven, ere bortfaldne ved den nye statsretlige Grund, som Danmark fik for fem Aar siden. Jeg skal dog ogsaa med Hensyn til en Uttring af den ærede 3die Landskingsmand for 10de Kredts (Lüttichau), der gjentog Premierministerens sære Anskuelse om den større Frihed og Sikkerhed ligeoverfor de gottorpiske Præntoner, som vi skulle skaffe Fremtiden, ved nu at beståre den danske Kronens uafhængige Arvesølge, bede ham rigtig alvorligt og klart at betænke, om han dog virkelig troer, at det Tryk, som saaledes tydeligt har hvilet over flere Medlemmer under disse Forhandlinger, det Hensyn til Rusland, som saa ofte er blevet udtalt af mange Medlemmer, ikke vilde have været endnu betænkeligere for de Herrer, naar vi allerede nu, efter Mandstammens Uddøen, aldeles ikke længere havde nogen tidligere bestemt, uafhængig, uomtvistet Arvesølge hos os selv til hele Monarchiet eller ialfald til den aldeles overvejende Deel. Jeg skal ligeledes i Forbigaaende tillade mig den Bemærkning med Hensyn til hvad den ærede Premierminister nys yttrede om, at man ikke let atter vilde faae „en Congress“ til at behandle det her reiste Spørgsmaal, at der heller ikke tidligere har været nogen egentlig Congress til at behandle Sagen; det var ingen Congress, at de i London accrediterede Gesandter en kort Stund traadte sammen. Desuden, dersom nu blot den danske forenede Rigsdag var bleven saaledes ledet og stemt, at den havde vedtaget Thronfølgen og ikke vedtog at affkaste Konge-

lovens Arvesølge, saa vilde Europa sikkert nok tie dertil, dersom vor Fortolkning var det egen Mening; men, dersom den ikke var den Mening, som de Londonertractaten undertegnende Magter vilde finde sig i at vedkende sig som deres, da behøvede den ærede Premierminister slet ikke at frygte for, at Spørgsmaalet jo nok vilde komme paa Bane, hvis nogen enkelt Magt dristede sig til, i Henhold til Tractaten, at fremstaae offentlig for de andre Contrahenter med Paastrand om en Ophævelse af Kongelovens Arvesølge ved Siden af Bevaringen af de russiske Reservationser — ja, sandeligen det vilde da ikke fattes paa ny Leilighed til at kunne see dette Spørgsmaal omhandlet, fulgt med Interesse, om endog paa forskjellig Maade.

De mange andre, fra Sagen selv fjærnede, forskjelligartede Hensyn, som tidligere oftere ere bleve fremførte i denne Sal, og som jeg tidligere har forsøgt at vise noget tilbage, ere i Dag atter bleve udførligt fremdragne og forøgede af den ærede Folkethingsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad). Jeg vil ikke som Andre i det Hele gjengaae denne Tale og disse Paaastande af den ærede Folkethingsmand, men kun tillade mig den Bemærkning, at den viser, hvor lidet vi endnu ere komne frem, hvor eens Situationen endnu væsentligen er med den, hvorpaa Forholdene viste sig for os ved Kundgjørelsen af 28de Januar f. A. Dengang blev af den samme ærede Folkethingsmand holdt et tilsvarende Foredrag, der, for at bruge hans eget ved tidligere Leilighed om Andre brugte Udtryk, var ligesaa gængende som de Ord, vi nu nys hørte.

Den 3die Februar forrige Aar udtalte den samme ærede Folkethingsmand sig over Kundgjørelsen af 28de Januar paa en Maade, som svarer til den, hvorpaa han nu har udtalt sig i Anledning af Spørgsmaalet om Ophævelsen af Kongelovens Arvesølge. Idag fik den ærede Folkethingsmand derfor en Bevidnelse af Premierministeren om hans „Agtelse“; den 3die Februar f. A. fik han en Bevidnelse af hans „Beundring“; idag, den 16de April, var det for „det indholdsrige Materiale“, han erholdt Agtelse, og dengang, den 3die Februar